

याच्यमानोऽपि काकुत्स्थः स्वाभिः प्रकृतिभिस्तदा ।
 कुर्वाणः पितरं सत्यं वनमेवान्वपद्यत ॥ ४ ॥
 अवेक्षमाणाः स स्नेहं चक्षुषा प्रपिवन्निव ।
 उवाच रामो धर्मात्मा ताः प्रज्ञाः स्वा इव प्रज्ञाः ॥ ५ ॥
 या प्रीतिर्बहुमानश्च मथ्ययोध्यानिवासिनां ।
 मत्प्रियार्थमशेषेण भरते सा विधीयतां ॥ ६ ॥
 स हि कल्याणचारित्रः कैकेयानन्दवर्धनः ।
 करिष्यति यथाक्वदः प्रियाणि च कृतानि च ॥ ७ ॥
 ज्ञानवृद्धो वयोबालो मृदुर्वीर्यगुणान्वितः ।
 अनुत्पः स वो भर्ता भविष्यति भयापहः ॥ ८ ॥
 स हि राजगुणैर्युक्तो युवराजः समीक्षितः ।
 अपि चापि मया शिष्टैः कार्यं वो भर्तृशासनं ॥ ९ ॥
 न संतप्येयथा चासौ वनवासं गते मयि ।
 महाराजस्तथा कार्यो मम प्रियचिकीर्षया ॥ १० ॥
 यथा यथा दाशरथिर्धर्ममेवास्थितोऽभवत् ।
 तथा तथा प्रकृतयो रामं पतिमकामयन् ॥ ११ ॥
 बाष्पेण पिहितं दीनं रामः सौमित्रिणा सह ।
 चक्रेव गुणैर्बद्धं जनं पुरनिवासिनं ॥ १२ ॥
 ते द्विजास्त्रिविधं वृद्धा ज्ञानेन वयसीजसा ।
 वयःप्रकम्पशिरसो ह्राद्बहुरिदं वचः ॥ १३ ॥